

Чувства!

Ха-ха! говориш ми като момиче
неопитно, което не познава
опасности. Ти вярваш ли на тия
"свидетелства", тъй както ги наричаш?
Не зная що да мисля, татко, аз -
Тъй? Чуй тогаз: мисли, че си дете,
защото ти си взела тия чувства
за пълноценни, а пък те не са.
Цени се по-добре! - Или - ~~на вятър~~ *на разни*
~~без да си брътвим тая дума!~~ *се казва* - знай,
ще бъдеш ти глупачка.

Татко, той
говори за любов в паттена форма -
Да, може "форма" да се нарече!
И думите са винаги подкрепят
с безбройни клетви пред небето -

Клетви!-

примамки за врабчета! Зная сам:
кръвта кога ^{ври} кипи, какви не клетви
езикът ни изрича! Тоя пламък
е, дъще, светлина, но тя не топли
и гасне само в клетви на езика.
Знай, огън тя не е. - Когато пламва,
явява се той само с обещания.
От днес нататък, както подобава
на младото момиче - ти бъди